

prima instanță: V. Chisăliță

dosarul nr. 3ra-1410/16

instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexei Iacovenco

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexei Iacovenco împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității privind contestarea actului administrativ, constatarea faptului discriminării

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Alexei Iacovenco și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 29 decembrie 2015, Alexei Iacovenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, cu privire la contestarea actului administrativ, constatarea faptului discriminării și încălcării art. 6 și art.14 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În motivarea acțiunii a invocat că prin sentința Judecătoriei Florești din 29 noiembrie 2006, a fost condamnat în baza art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal, la 20 ani închisoare. În conformitate cu art. 24 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost cumulată parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința din 08 decembrie 2005, fiind-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 21 ani.

Menționează că instanța de judecată nu a adus motive suficiente și relevante în susținerea refuzului de a aplica în privința sa legea penală mai favorabilă și recalificarea art. 145 din alin. (3) în alin. (2) Cod penal, care prevede o reducere a pedepsei de la 21 la 16 ani închisoare. În acest mod, consideră că a fost discriminat de instanța de judecată în raport cu alți condamnați în privința cărora au fost aplicate prevederile art. 10¹ Cod penal.

Consideră reclamantul că prin decizia de inadmisibilitate a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 22 septembrie 2011 au fost încălcate prevederile art. 6, art. 14 CEDO.

Solicită constatarea încălcării prevederilor art. 6, art. 14 CEDO și art.127 din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 privind asigurarea egalității.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 6, art.14 CEDO și art.127 din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 privind asigurarea egalității.

Prin hotărârea judecătoreii Buiucani, mun. Chișinău din 22 februarie 2016 acțiunea lui Alexei Iacovenco a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de Alexei Iacovenco și menținută hotărârea primei instanțe.

La 02 august 2016 Alexei Iacovenco a declarat recurs împotriva decizie instanței de apel din 07 iunie 2016 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Menționează că instanța de apel a interpretat în mod eronat atât legea materială cât și cea procesuală.

Explică că nu este de acord cu decizia recurată deoarece instanța de apel nu a constatat și examinat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Consideră că pricina a fost examinată superficial, iar decizia din 07 iunie 2016 a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și procesual, deoarece a solicitat instanței de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea, însă apelul declarat a fost respins ca neîntemeiat.

La 22 septembrie 2016, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus referință la cererea de recurs declarată de Alexei Iacovenco, prin care a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 iulie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 92), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexei Iacovenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Alexei Iacovenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexei Iacovenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Alexei Iacovenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari